

[Korsgaard.]

om, at mange af de Penge, der gives ud, bidrager til, at der arbejdes mindre i dette Land, end ønskeligt var. Jeg mener, at Socialloven — jeg ser bort fra, hvad de virkelig trængende faar — i sin Opbygning er af en saadan Art, at den i alt for ringe Grad opfordrer Folk til først og fremmest at hjælpe sig selv, og det maa ende med en Forarming af Landet.

Den højtærede Finansminister sagde, at det, der skete med Bramsnæs i 1931, det, der skete med Statsministeren i 1932, og det, der igen skete med Bramsnæs i 1933, var gamle Sager, som der ingen Grund var til at komme tilbage til. Jo, det er der, for naar man begaar et Løftebrud, saa kan man ikke aftvætte det uden gennem mange Aars Arbejde, visende, at man nu kan stole paa en. De mange Aar er for det første ikke gaaet, og for det andet har Socialdemokratiets økonomiske Linie været i den Grad i Sik Sak, at man overhovedet ikke har noget Indtryk af, at det endnu har en Linie. Jeg maa derfor hævde, at vel kan Socialdemokratiet politisk faa Absolution for dette eller hint, men det betyder ikke, at der hos dem, der i saa mange Henseender har stor Indflydelse paa Landets Økonomi, er den Tillid, som skal til for bl. a. at holde Obligationsskurserne paa en rimelig Højde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: I Modsætning til den højtærede Finansminister skal jeg indtage det Standpunkt — saadan som jeg ogsaa plejer — at besvare det Spørgsmaal, den højtærede Minister stiller. Naar den højtærede Minister spørger, hvorfor jeg spurgte, om vi skulde have Diskontoforhøjelse den 16. Marts Kl. 4, saa har jeg allerede svaret flere Gange, men skal gerne gentage det: at jeg spurgte saaledes ud fra mit Kendskab til Regeringen, til det Stau-ningske Bedrag i 1932, til at Regeringen gik til Valg i 1936 paa Rentesaenkning og efter Valget foretog Diskontoforhøjelse, paa Grundlag først og fremmest af, at Regeringen, saaledes som jeg vil hævde, i Dag har foretaget en faktisk Diskontoforhøjelse her i Landet ved den Kreditindskrænkning og det Salg af Obligationerne, som Regeringen er medvirkende til. Ud fra dette havde jeg fuldkommen Ret til at stille det Spørgsmaal til Regeringen, som jeg stillede, og den højtærede Finansminister skulde saa dog hellere dementere, skulde saa hellere

sige: Der bliver ingen Diskontoforhøjelse. Den højtærede Finansminister skulde hellere give Besked med Hensyn til hele den Række af Punkter, jeg har nævnt. Jeg har klart givet *ham* Besked med Hensyn til, paa hvilket Grundlag jeg — med den faktiske Diskontoforhøjelse, som Rentehævningen, som Obligationssalget er — havde Lov til at stille mit Spørgsmaal saaledes, som jeg gjorde det.

Og hvad svarer saa den højtærede Finansminister, naar man spørger om Regeringens Politik? Han stiller en Række Spørgsmaal til os andre, medens det dog maa være Regeringen, der skal give os Besked. Vil den højtærede Finansminister benægte, at det er som Ild og Vand: Regeringens Forslag til Huslejelo, ændret som den blev af Hensyn til at skabe bedre Vilkaar for Byggeriet, og saa hele den Obligationspolitik, der føres? Har man ikke Lov til at spørge Regeringen: hvad er dens Politik med Hensyn til Underbygning af store nye Millionudgifter til Arbejdslededs-understøttelse, store nye Millionudgifter til Aldersrente, paa et Tidspunkt, hvor vi inden for det private Erhvervsliv staar over for Lønforhandlinger? Jeg spørger den højtærede Minister: Tror han, at dette kan holde, saaledes som Udviklingen er her i Landet? Men Ministeren har bare nogle intetsigende Ord om, at han virkelig ikke forstaar Spørgsmaalet om, hvad Regeringen vil.

Den højtærede Minister kan ikke føre frem, at der er rettet Angreb paa Danmark, f. Eks. i Sverige, han kan i hvert Fald ikke føre det frem imod mig, thi hver eneste Gang der er rettet Angreb f. Eks. paa Samhandelen mellem Danmark og Sverige, har jeg altid svaret, at Danmark købte mere i Sverige end omvendt, har jeg altid sagt, at Sverige ikke købte noget af vore vigtigste Eksportartikler, medens vi købte noget af Sveriges. Den højtærede Minister ved særdeles vel, at disse Angreb bygger ikke paa Udtalelser fra afgørende Side herhjemme.

Nej, det, der er kommet ud af denne Debat, og som ogsaa var Resultatet af Debatten i Fredags, det er, at Regeringen med Hensyn til Landets almindelige økonomiske Politik overhovedet ikke har et eneste vejledende Ord at give Offentligheden.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg rettede det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, paa hvilke Omraader der skulde spares, og det ærede Medlem erklærede, at Socialreformen indeholdt saa-